

Lutherska Församlingen i Stockholms- och Umeåområdet är två fristående församlingar som enligt sina stadgar är bundna till Bibeln och den lutherska kyrkans bekännelseskrifter. Församlingarna bildades med anledning av Svenska kyrkans avfall från Bibeln och den lutherska bekännelsen. Samtliga medlemmar har lämnat Svenska kyrkan. Församlingarna bildades 1988 och står sedan 1992 i kyrkogemenskap med Evangelisk Lutherska Bekännelsekyrkan (ELBK).

Vi tror att Bibeln är alltigenom Guds ofelbara ord och därför sann i allt vad den talar, och att de evangelisk-lutherska bekännelseskrifterna, samlade i Konkordieboken, är en rätt utläggning och förklaring av Bibelns lära. Därför skall i våra församlingar allt Guds ord förkunnas rent och klart och ingenting läras som står i strid med Guds ord. Genom en rätt förvaltning av nådemedlen, där lag och evangelium predikas och sakramenten förvaltas efter Kristi ord och instiftelse, vill församlingarna med Guds nåd sprida det glada budskapet om syndares frälsning i Jesu Kristi namn.

Till våra gudstjänster, övriga samlingar och läger hälsar vi var och en varmt välkommen!

Lutherska Församlingen i Stockholmsområdet

Gudstjänster och bibelstudier hålles i Stockholm, Norrköping, Rudskoga och på Vikbolandet. Upplysningar om församlingen och dess verksamhet lämnas av Ingemar Andersson, Flottvik, 195 92 Märsta, tel. 08-96 50 13

Lutherska Församlingen i Umeåområdet

Upplysningar om församlingen och dess verksamhet lämnas av Henning Lindmark, Ostvägen 97 D, 906 26 Umeå, tel. 090-18 77 34, eller Tore Karlsson, Hissjö, Pl. 367, 905 91 Umeå, tel 090-382 48.

Predikningar och föredrag

CD/Mp3 med predikningar och föredrag kan beställas från Per-Gunnar Gunnarsson, Sänkdalen, Kättinge, 610 28 Vikbolandet, tel. 0125-320 41. Många predikningar kan även hämtas på vår hemsida, se adress till höger.

Lutherskt Församlingsblad

utges och bekostas med frivilliga gåvor. Den som önskar få församlingsbladet och eventuellt annan information om församlingarnas verksamhet, eller önskar att församlingsbladet sändes till vänner och bekanta kan använda bifogade beställningskort. Om någon önskar understödja församlingsbladets utgivning eller församlingarnas verksamhet, kan bidrag insättas på församlingens **postgiro, 429 67 90 - 1**

Ansvarig utgivare:

Henning Lindmark, Ostvägen 97 D, 902 62 Umeå, tel. 090-18 77 34.

Redaktör:

Ingemar Andersson, Flottvik, 195 92 Märsta, tel. 08-96 50 13.
E-post: ingemar.andersson2@spray.se

Redaktionssekreterare:

Bertil Waldemarson, Skånegatan 5, 602 17 Norrköping. tel. 011-12 66 57.
E-post: bertil@waldemarson.com

Taltidning

Församlingsbladet kan fås som taltidning. Meddela redaktionssekreteraren.

Hemsida:

www.lutherskaforsamlingen.se

E-post:

info@lutherskaforsamlingen.se

ISSN:

1103-8845

LUTHERSKT FÖRSAMLINGSBLAD

Årg. 19

Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig.

Ps. 119:105

1/2007

Så säger HERREN: Ställ er vid vägarna och spana, fråga efter de urgamla stigarna. Fråga efter den goda vägen och vandra på den, så skall ni finna ro för era själar.

Jer 6:16 a

Jesus har gjort allt för dig!

Som du är – blott synd du äger – Jesus nåden dig tillsäger, Frälsaren dig håller kär, Han har köpt dig som du är. Vill än otrons tvivel plåga, kan du ej på nåden våga, saknar tröst och saknar tro: **Jesus är din frid och ro.**

Uti kvalens djupa dalar med sitt ord han dig hugsvalar. Råder mörker i din värld, är du vilse på din färd, har du inga hjärtevännor, som den rätta hjälpen känner, går du ensam på din stig: **Jesus kan ej glömma dig.**

Kan Guds ord ej glädje giva, icke tvivlen från dig driva, är du sällan hjärteglad på din vandring mot Guds stad, kan ej rätt du tro på Ordet, mättas ej vid nådebordet, är du syndig, hård som sten: **Jesu blod dock gör dig ren.**

Finns du ej Andens fruktan, ingen bättring vid hans tuktan, vågar ej på nåden tro, ser ej ljus och får ej ro, saknas friden i ditt hjärta, Känner du ej ångerns smärta: Hör, vad Sonen ropar dig: **Allt fullkomnat är i Mig**

Vänd mot Frälsaren ditt öga, han dig väntar från det höga, snart dig Jesus kallar hem till ett nytt Jerusalem ifrån kors och jordekvalen till sin fröjd i glädjesalen: Ömt han kallar dig vid namn, **Tryggt du vilar i hans famn.**

C. Bau

E.H. Persson, 1977

H.G.W. Wetterling, tr. 1857

Lova Herren 380

Barndag

Lördagen den 28 juli samlades söndagsskolläroarna till barndag i Kimstad, Norrköping.

Dagen började med en andaktsstund, där vi sjöng och samtalade om Barnavännen Jesus som är *Den rätta vägen*. Jesus säger att "Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig." Joh. 14:6. Vi blev påmindas om att Jesus är den enda vägen till frälsning och att det är viktigt att hålla sig till Jesus. Han håller oss i sin hand och har lovat leda oss.

Dagen fortsatte med bak- och pysselaktiviteter och lek med varandra. Med penslar och stämplor gjordes fina dukar. Även många bullar och kakor bakades av flitiga händer. Bakverken serveras på sensommarlägret 24-26 augusti. Pengarna som kommer in vid det tillfället kommer att skickas till barnverksamheten i en församling i Ukraina, som vi under året har samlat in pengar till, i söndagsskolan.

En kreativ och aktiv dag var snart till ända. Den avslutades med aftonbön. Då fick vi höra om *den gode Herden*, som det står om i Joh. 10, han som känner sina får och som gav sitt liv för dem. Vi fick också höra om själafienden, som gör allt för att få oss bort från herden Jesus. Det är tryggt att följa den gode Herden för han flyr inte bort från sina får, som andra herdar kan göra, utan han vårdar och sköter dem. Han har till och med gett sitt liv för dem. Vi får vara hans får. I hans famn är vi säkra. Tillsammans läste vi den 23:e psalmen om Herren som är vår herde. En av sångerna som vi sjöng vid aftonbönen var:

*Jag är trött och sova vill,
sluta mina ögon till.*

*Fader, se i kärlek ner
till ditt barn, som till dig ber.*

*Var mig nådig, var mig god,
mig förlåt för Jesu blod
allt vad jag i dag, o Gud,
syndat har mot dina bud.*

*Alla kära, som jag har,
mina syskon, mor och far,
alla människor, stora små,
låt dem tryggt till vila gå.*

Luthersk Psalmbok nr 89

Söndagsskolläroarna

Församlinggården i Skärblackska

Välkommen
till
Sensommarläger
i Norrköping 24/8-26/8 2007

Vidablickskyrkan i Norrköping

Galaterbrevet – lagen och nåden

Fredag 24 augusti

18.30 Mat.
19.30 **Galaterbrevet – en översikt.**
Ingemar Andersson
Kvällskaffe
Aftonbön
Lägerkör bildas och övar.

Lördag 25 augusti

09.00 Frukost.
10.00 Morgonbön.
Rättfärdig genom laggärningar eller genom tro. Gal. 2:16.
Gunnar Edwardsson
11.00 Rast.
11.15 **Löfets barn.** Gal. 3:26-29.
Åke Malander
Barnundervisning under tiden.
12.15 Mat.
14.30 **Sanning eller villfarelse.** Gal. 1:6-10.
Ingemar Andersson
Barnundervisning under tiden.

15.15 Kaffe
16.00 **Friheten i Kristus.** Gal 5: 1-15.
Gunnar Edwardsson
Barnundervisning under tiden.
16.45 Lägerkören övar.
17.30 Mat.
19.00 Aftongudstjänst
Köttets gärningar och Andens frukt.
Gal. 5: 16-22.
Åke Malander
Körsång.
Frågelåda
Kvällskaffe
Aftonbön.

Söndag 26 augusti, 12 e. Trefaldighet.

(Vidablickskyrkan)
08.30 Frukost.
10.00 Gudstjänst:
Tungans bruk
Matt. 12: 33-37.
Ingemar Andersson

Upplysningar:

Lokal fredag och lördag: Församlingshemmet Skogängsgården, Skärblackska, ca 12 km väster om Norrköping.

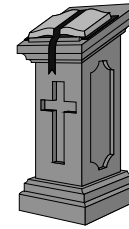
Lokal söndag: Vidablickskyrkan, DeGeersgatan 60, inne i Norrköping.

Förläggning: Tallbackens gård Vandrarhemsmotell, Finspångsvägen 497, ca 8 km från Norrköping mot Finspång (ca 20 km mellan församlingshemmet och vandrarhemmet). Varje rum har toalett och dusch. Medtag lakan örngott och handduk. Nycklar till vandrarhemmet utdelas på församlingsgården.

Lägeravgift: Kost och logi 200:- per person. Under 6 år gratis. Under 14 år halva priset. Högst 500:- per familj (med barn utan egen inkomst).

Anmälan: Så fort som möjligt, senast söndagen 19 augusti till E-post: bertil@waldemarson.com eller Bertil Waldemarson, Skånegatan 5, 602 17 NORRKÖPING. Tel. 011-12 66 57, 0705-10 55 43.

Tel under lägerdagarna: 070-938 35 41.

Vinträdet och grenarna

Ur predikan på Heliga Trefaldighets dag
av Ingemar Andersson

Predikotexten för Heliga Trefaldighets dag är hämtad från Joh 15:1-9.

*Jag är den sanna vinstocken, och min Fader är vingårdsman-
nen.*

*Varje gren i mig som inte bär frukt skär han bort, och varje gren
som bär frukt rensar han, för att den skall bära mer frukt.*

Ni är redan nu rena i kraft av det ord som jag har talat till er.

*Förbli i mig, så förblir jag i er. Liksom grenen inte kan bära
frukt av sig själv, utan endast om den förblir i vinstocken, så kan
inte heller ni det, om ni inte förblir i mig.*

*Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och
jag i honom, bär han rik frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra.*

*Om någon inte förblir i mig, kastas han ut som en gren och tor-
kar bort, och man samlar ihop sådana grenar och kastar dem i
elden, och de bränns upp.*

*Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er, så be om vad ni vill,
och ni skall få det.*

*Min Fader förhärligas, när ni bär rik frukt och blir mina lär-
jungar.*

*Liksom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Bli kvar i
min kärlek.*

Ivår predikotext talar Jesus om sig själv under bilden av en vin-
stock/ett vinträd, och dem som hör honom till kallar han grenar i
vinstocken.

I den himmelske Faderns vingård är Jesus själva livskällan för de

vinrankor eller grenar som växer där. Grenarna måste vara förenade med vinträdet för att kunna leva, växa och bära frukt.

En gren i vinträdet, en kristen, är man alltså inte för att man har vissa uppfattningar och lever efter ett visst mönster. En sann kristen är man endast om man lever i livsgemenskap med Kristus, och skiljs man från honom så dör det andliga livet, så som vinrankan dör om den skärs bort från vinstocken.

Hur blir man en gren i vinträdet?

Det talar Jesus om i dagens evangelium. Nikodemus får veta att in i Guds rike kommer man endast genom en ny födelse:

Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike. Nikodemus sade: Hur kan en människa födas när hon är gammal? Inte kan hon väl komma in i moderlivet och födas en gång till? Jesus svarade: Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike. Joh 3:3-5.

Att födas på nytt är inget människoverk. Det är den helige Andes verk genom Ordet och det är ett lika stort eller större under som den lekamliga födelsen.

Det är framför allt i dopet den nya födelsen sker. Det kan vi läsa om i Tit. 3:4-7.

I 1 Petr.1:23 talar Petrus också om ny födelse genom Guds levande ord.

Och i predikotexten säger Jesus till lärjungarna:

Ni är redan nu rena i kraft av det ord som jag har talat till er.

Den som är född på nytt är renad i kraft av Ordet. Det är alltså inte en renhet grundad på något hos oss, på vår tro eller något annat, utan endast på Kristi ord, som föregår tron och verkar tron. Här finns rening för de orena.

Hur blir man då bevarad i vinträdet, i livsgemenskap med Frälsaren?

Jesus svarar: *Förbli i mig, så förblir jag i er.* Den första psalmen i

Ytterligare en viktig bok

Jesus i centrum – därför är jag lutheran
av Daniel Preus, präst
i Missourisynoden,
USA.

Det finns mycket som kommer från USA. Mycket andligt som kommer därifrån är inte gott. Men det finns även god lutherdom där. Denna bok är ett lysande exempel på detta. Här framstår den evangelisk-lutherska

läran i all sin klarhet. Boken handlar om synd och nåd, lag och evangelium, om sakramenten och hur en människa blir omvänd till Gud.

Ur förordet till den svenska utgåvan citerar vi: ”Det är en stor glädje att Daniel Preus bok om Jesus i centrum nu kan ges ut på svenska. Här möter vi en stor förtrogenhet med evangelium förenat med ett personligt tilltal och pedagogisk skicklighet. Kyrkliga Förbundets bokförlag hoppas med denna bok bidra till att den evangelisk-lutherska kristenheten i Norden nås av internationella impulser som stärker och förnyar glädjen och stoltheten över att få leva av det evangelium som Martin Luther fick återupptäcka.”

Vi instämmer i glädjen över denna bok. Man kan betrakta den som en kort troslära men även som en uppbyggelsebok, ty att studera läran, alltså studera det Guds ord lär, är uppbyggelse. Framställningen är mycket lättillgänglig samtidigt som den är grundläggande och tröstande. Undervisningen präglas av stor insikt i Ordet och den lutherska bekännelsen. I slutet av boken har författaren infört Luthers lilla katekes.

Boken är en stark läsoplevelse för det är det levande Ordet som lyfts fram. Med Jesus i centrum är det hans verk för oss syndare som är i centrum – Jesus som vår ställföreträdare, som vår rättfärdighet. Osökt kommer följande sång upp i tankarna och skulle passa bra i sammanhanget: ”Världen i Jesus rättfärdig är vorden: Han på sitt hjärta var syndare bar, När på sitt kors mellan himlen och jorden Han vår förlösning och skuldoffer var...”

Boken är mycket lämplig att ge bort både till yngre och äldre.

Boken på 218 sidor är utgiven på Kyrkliga Förbundets bokförlag, Göteborg 2006 och kan beställas därifrån. Tel.: 031-707 42 93. Priset är 240:- plus frakt.

En viktig bok om ett viktigt ämne.

Den kristna församlingen – tio bibeltimmar med Jan Bygstad, präst i DELK

det omöjligt för honom att stå kvar. Då folkkyrkoideologin, där det viktigaste blivit att ha folket med sig, medfört förnekelse av viktiga trossanningar och då kyrkan övergett den lutherska bekännelsen, blev konsekvensen till slut utträde ur Den norske Kirke.

I *Det Evangelisk Lutherske Kirkesamfunn (DELK)* fann Bygstad en kyrka med en klar målsättning att stå på Bibelns grund, och där verkar Jan Bygstad nu som präst sedan några år.

Boken ”Den kristna församlingen”, som nyligen utkommit på Logos förlag, är en översättning och nedteckning av tio bibeltimmar. Den är en grundlig och värdefull genomgång av Skriftens lära om den kristna församlingen, med mycket god och lättillgänglig undervisning.

Den nicenska trosbekännelsens ord om ”en, helig, katolsk (=allmänlig) och apostolisk kyrka” går igenom. Andra kapitelrubriker är Det allmänna prästadömet, Kristi kropp och nådegåvorna, Ordets ämbete, Nyckelmakten och kyrkotukt och Gudsfolkets tillbedjan.

Vi vill varmt rekommendera boken till enskilt studium eller för bibelstudiegrupper. Ämnet är högaktuellt. Mycket i den senaste tidens utveckling i vårt land i frågor om församling och kyrka, har visat på stor förvirring och oklarhet. Boken *Den kristna församlingen* har därför ett angeläget ärende. Köp den och sprid den!

Boken är utgiven på Logos Förlag, Vasa 2006 och kan beställas under adress www.logosmappen.net/forlag/ Pris 10 euro. plus frakt.

Ingemar A.

Under tjugo år verkade Jan Bygstad som präst i den norska folkkyrkan, en respekterad och gärna hörd Ordets förkunnare och därtill djupt engagerad i kampen mot avfallet. Men det fortskridande avfallet i kyrkan gjorde

Psaltaren ger här god vägledning. Den som tar sig till vara för de ogudaktigas råd och har sin glädje i Herrens undervisning grönskar och bär frukt. *Allt vad han gör lyckas väl.*

Och så skall man inte försumma den dagliga ”fotatvagningen”. Det är viktigt att ha öppen sak med Herren, att tala ut med honom om sådant som vill komma emellan och hindra livsförbindelsen med vinträdet. Rosenius ger oss i ”En kristens dagordning” rådet att dagligen leva i god vänskap med vår Gud, att hålla rättgång inför Herrens ansikte, inför honom som kan göra blodröda synder snövita. Jes.1:18.

Jesus talar också i vår text om ett annat ”livsmedel” – bönen:

Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er, så be om vad ni vill och ni skall få det.

En hjälp till att bli bevarad är också församlingssamfundet, att ta vara på de tillfällen som ges att med trossyskon dela Ordet och sakramenten.

Låt oss orubbligt hålla fast vid hoppets bekännelse, ty den som har gett oss löftet är trofast. Låt oss ge akt på varandra och uppmuntra varandra till kärlek och goda gärningar. Låt oss inte överge våra egna sammankomster, som en del har för vana, utan uppmuntra varandra, detta så mycket mer som ni ser att dagen närmar sig. Hebr. 10:23-25.

Om ni förblir i mitt ord, är ni verkligen mina lärjungar, och ni skall förstå sanningen, och sanningen skall göra er fria. Joh. 8:31f.

Men försummar du Ordet och svälter din fattiga själ, så minskar motståndskraften mot allehanda andlig smitta, livsförbindelsen med vinstocken tynar bort och torkar in och till sist dör grenen.

Men bruka Ordet! Då tränger liv och kraft från vinstocken ut i rankorna. Och bed! Bönen i Jesu namn är ju ett gränslöst nådeserbjudande från vår himmelske Fader och ett medel att bevara livet.

Hur skall jag då bli en bättre kristen?

Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och

jag i honom, bär han rik frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra, säger Jesus. v.5.

Därför har Kristus gett sin församling gåvor, herdar och lärare, för att vi inte skall fastna i villfarelser utan bli kvar i sanningen och i allt växa upp till honom som är huvudet, nämligen Kristus. Ef. 4:8ff.

Och Petrus förmanar:

Väx till i nåd och kunskap om vår Herre och Frälsare Jesus Kristus. 2 Petr. 3:18.

Att bli en bättre kristen, rotad, fast och trygg i sanningen, frukt-bärande, det blir man genom att växa till i nåden, inte genom att växa ur nåden. Man kan gå framåt så att man förlorar Kristus. Aposteln Johannes varnar:

Den som inte förblir i Kristi lära utan går utöver den, han har inte Gud. Den som förblir i hans lära har både Fadern och Sonen. 2 Joh. v.9.

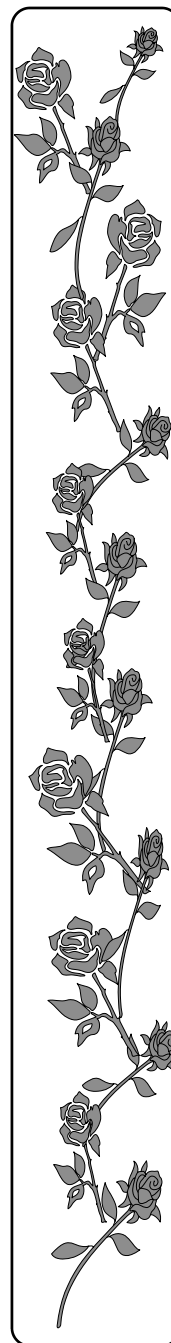
Men att växa till i nåden, det betyder att jag själv förminskas och att Frälsaren blir alltmer dyrbar och omistlig. Det kan vara en ganska smärtsam process. I vers 2b i predikotexten läser vi:

Varje gren som bär frukt rensar han, för att den skall bära mer frukt.

De hamnar under vingårdsmannens tuktan. Kung David säger att han gick krokig och mycket lutande, "hela dagen går jag sörjande". Och Paulus talar om en törntag i köttet, en Satans ängel som plågade honom, för att han skulle hållas vid andlig sans och balans, så att nåden i Kristus alltfört skulle vara hans viloställe.

Det gör ont när vildskotten skall klippas bort och kniven skall beskära vinrankan. Men så hålls den frisk och fruktbar till den himmelske vingårdsmannens förhärligande, som vi läste i vers 8:

Min Fader förhärligas, när ni bär rik frukt och blir mina lärjungar.

✠ Bön ✠

Du, min Jesus, är det rätta mannat, det sanna livsbrödet, som kom ner från himlen för att ge världen liv.

Den som lever av din nåd skall inte förgås, om än öknen är öde och tom. Du låter dagligen det levande vattnet strömma till deras själar.

O, ge mig alltid av detta bröd! Låt mig dagligen som Maria sitta vid dina fötter, att jag måtte hämta ny kraft av Ditt ord, ha mitt liv i din försoning, min glädje i din kärlek och min tröst i ditt blod!

Ta bort all egen berömmelse, gör mig fattig i anden och hungrande efter dig, att Du må mätta mig med Din rättfärdighet så att jag en gång, när denna tiden har förflutit, får ingå i den eviga vilan. Lovad vare dig Herre Jesus Kristus.

Amen

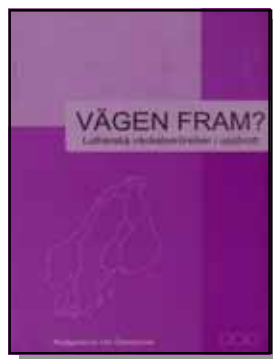
Nordisk Evangelisk-Luthersk Konferens (NELK) – Vägen fram

äger i år rum i Silverdalen, Småland, tiden 28 – 30 september, dit alla intresserade är välkomna.

NELK är en informell mötesplats för bekännelsetrogna lutherska kristna från de nordiska länderna. Med bekännelseetrohet förstås bekännelse av Bibeln som Guds ofelbara ord och full anslutning till den evangelisk-lutherska bekännelsen. Som bekännelseetrogen vill man ställa sig under Bibelns undervisning, inte bara i teori utan även i praktiken.

Bakgrunden till NELK är boken ”Vägen fram” som kom ut på Logos förlag, Vasa, 2001. Den innehåller sju artiklar skrivna av personer från de nordiska länderna. Bokens syfte är att, pga av de nordiska folkkyrkornas läromässiga sönderfall, vara en hjälp för det lutherska väckelsefolket att ”besinna värdet av en hel församling där Guds ord ljuder rent och klart och där sakramenten förvaltas enligt Kristi instiftelse”. Den vill också ”bidra till ett fördjupat studium av Guds ord och den lutherska bekännelsen, och till att befärma enheten mellan den splittrade rest av bekännelseetrogna som finns inom den nordiska lutherdomen”.

Förbered konferensen genom att läsa boken. Den är lika aktuell nu som då den kom ut för några år sedan. Läs också boken ”Den kristna församlingen” av Jan Bygstad, som förberedelse. Finns anmäld på sidan 20.

“Vägen fram? Lutherska väckelserörelser i uppbrott” 252 s. kan beställas hos Bokens redaktör Ola Österbacka. Vasa, Finland. E-post: ola@ofsystem.fi

Vad sker med den som överger Kristus?

Varje gren i mig som inte bär frukt skär han bort... Om någon inte förblir i mig, kastas han ut som en gren och torkar bort, och man samlar ihop sådana grenar och kastar dem i elden och de bränns upp. Joh 15:2, 6.

Så allvarligt är det att överge Herren och hans ord. Det tar en ände med förskräckelse. Man går evigt förlorad. Man blir bortvisad till evigt straff, till den eld som är tillredd åt djävulen och hans änglar, som vi kan läsa om i Matt. 25.

Det är det mest onödiga som kan hända en människa. Kristus har lidit döden för alla. Han har försonat oss med Gud och det är hans lust och glädje att få göra syndare saliga. Och här finns ingen skillnad. Det största ”helgon” och den mest misslyckade syndare är välkomna på samma villkor.

Alla har syndat och saknar härligheten från Gud, och de står som rättfärdiga utan att ha förtjänat det, av hans nåd, därför att Kristus Jesus har friköpt dem. Rom .3:23-24.

Amen.

Fadern, Sonen och den Helige Ande

Betraktelse över Treenigheten

Den Treenige Guden - Fadern, Sonen och den Helige Ande.

I början av juni firade vi Heliga Trefaldighets dag. Vad menas med trefaldighet eller treenighet? Vad lär Guds ord, och vad tror, lär och bekänner vi om denna artikel i vår heliga kristna tro? Det skall vi här försöka att något belysa.

Men detta är den allmänliga kristna tron, att vi dyrkar en

*enda Gud i tre personer och tre personer i en enda gudom,
i det att vi varken sammanblandar personerna eller särdrar
det gudomliga väsendet.*

*En är nämligen Faderns person, en annan Sonens och åter
en annan den Helige Andes.*

*Men Faderns och Sonens och den Helige Andes gudom är en
enda, lika i ära och lika i evigt majestät...*

*Och bland dessa tre personer är ingen den förste eller den
siste, ingen den störste eller den minste,*

*utan alla tre personerna är sinsemellan lika eviga och lika
stora,*

*så att i allt, som ovan sagts, de tre personerna bör dyrkas i
en gudom och den enda gudomen i de tre personerna.*

*Den, som vill bli salig, skall tänka så om de tre personerna i
gudomen...*

Svenska kyrkans bekännelseskriter s. 48, 49.

Så lyder några korta utdrag ur den athanasianska trosbekännelsen där den kristna läran om Treenigheten formulerades på 500 – 600-talet emot arianerna och alla dem som i olika avseenden förnekade Skriftens lära om den Heliga Treenigheten.

Det har inte blivit mindre viktigt i vår tid att klart och tydligt be-
känna och fasthålla denna lära, som nu av så många förkastats, för-
nekas eller bortförklarats, inte minst i Bibel 2000 och NT81.

Hur allvarligt våra kyrkliga fäder såg på bekännelsen av Treenighe-
ten framgår av inledningsorden till den athansianska trosbekännelsen:

*Var och en, som vill bli salig, måste först av allt ha den all-
mänliga kristna tron. Men den, som icke bevarar den oför-
ändrad och oförfalskad, går med säkerhet evigt förlorad...*

Läran om den Heliga Treenigheten, om Fadern, Sonen och den
Helige Ande som en enda Gud och tre personer i gudomen, är en
trosartikel, obegriplig och ofattbar för det mänskliga förnuftet. När
Luther talar om läran om Treenigheten framhåller han hur oförnuft-
igt det är att vi människor, som inte ens förstår oss själva, som inte

*”Den som inte visste av någon synd, honom har han för oss
gjort till syndoffer, för att vi ska bli rättfärdiga inför Gud.” 2
Kor 5: 21.*

Det som du inte kunnat, inte förmått, inte ens med vilja strävat
efter, det gjorde Gud. Han frälste världen och oss allesammans, så
att vi genom Jesus Kristus får nåd, rättfärdighet och frid och som
tar bort alla synder. Det är evangelium och lagens fullbordan oss till
frälsning.

Det är också därför Jesus inskärper att det handlar om att inte
upplösa ordet och dess innebörd. Gör vi det förlorar vi den gåva
Gud av nåd ger oss och som kan frälsa oss arma syndare.

Men håller vi fast vid vad vi hört och vad som Ordet visar oss, då
har vi också vad Ordet lovar. ”Amen, amen säger jag er: Den som
håller mitt ord, han skall aldrig någonsin se döden” säger Herren
Jesus. (Joh 8: 51). Det är han som talar som själv är Guds Amen,
den trofaste, som står fast vid sitt ord, han som uppfyllde hela Guds
lag och ger oss sitt evangelium. Och hans goda budskap är nåd ut-
över nåd för dem som flyr till honom och tar sin tillflykt till honom.
Den som tror på honom ska aldrig någonsin behöva ångra eller
skämmas över den tron. Den ska visa sig vara nyckeln till lyckan,
nyckeln till livet. Och den nyckeln vill du väl ha?

Amen

Ack, gå ej förlägen, Se, banad är vägen Och invigd med blodet,
som Jesus utgöt. Din synd är borttagen, Fullbordad är lagen, Och
gottgjort är allt vad den skyldige bröt.

Fullkomnat han sade Och honom nedlade, Som mäktig och stark hade
döden i våld. Till Fadern han vände, Och budskap han sände Om frihet
för trälen i synderna såld.

Så tystne då gråten, Din synd är förlåten Och skulden nedsänkt uti bot-
tenlöst hav. Nu hjärta och tunga Må evigt lovsjunga Den Herre, som
livet för brottslingen gav!

*P. Hulthén, 1914
Lova Herren 340*

ke Fadern kräver av sin Son. Jesus utförliga förkunnelse av lagen och Guds fordran har ytterst denna mening att det visar oss vilken lag Jesus uppfyllde. Därför är ordet om att uppfylla lagen och inte upplösa den ett huvudord i Nya testamentet. Gud sände sin Son i världen för att låta sitt ord gå i fullbordan, för att uppfylla den strängaste av lagar — den att vara fullkomlig som den himmelske Fadern är fullkomlig. Gud sänder sin Son med avseende på dig, du som lever här i världen. Det är för dig han kommer, du som är dömd genom dina synder. Det är till dig han kommer. Han kommer inte för att upplösa lagen och profeterna som världen och vårt hjärta lär oss, utan han kommer för att fullborda dem. Men inte fullborda dem som människan tänker, genom att förkunna den slutliga domen och utföra den över oss, utan genom att ta på sig domen, uppfylla den strängaste lag och den yttersta fordran. Ja, han är den som bär din dom.

Gud sände sin Son, inte för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom. Han kom inte för att upplösa lagen, kapa av dess fordran, göra den mer rimlig och lättare att leva efter. Nej, i stället skärpte han lagen för dem som lyssnade på honom och visade att Guds krav tränger in i hjärtat.

Men detta gjorde han inte för att människan skulle gå under i förtvivlan. I stället tog han lagens strängaste fordran och uppfyllde och fullbordade den. Han gjorde allt som lagen till sin yttersta spets lär. Han fullbordade allt som var skrivet i lagen. ”*Se jag kommer, i bokrullen är skrivet om mig. Att göra din vilja, min Gud, är min glädje, och din lag är i mitt hjärta.*” (Psalt 40: 8 f). Men han gjorde inte detta för egen del, utan för din skull och för din salighets skull, för att du syndare skulle få nåd. Lagens fordran och lagens dom, allt detta tog han på sig. Och han lider under den dom som skulle drabba oss. Genom sitt korslidande, sin död och uppståndelse har han utverkat att du går fri. Det är det märkliga och avgörande att vi alla går fria för att Kristus uppfyllt lagen helt och hållet — vi som handlat tvärt emot hans vilja! På korset säger han de betydelsefulla orden ”*Det är fullbordat*”. Allt det som lagen kräver och all den dom som vilat över oss, drabbar honom. Han uppfyller ställföreträdande allt som krävs. Aposteln uttrycker det så här:

kan förklara vårt eller naturens väsen, vill försöka förstå Guds väsen:

”Här är vi alltför grova sällar, då vi i så höga ting aktar vårt blinda, arma förnuft högre än Skriftens utsagor.” – ”När vi nu inte kan veta det ringaste om oss själva, är det då inte en stor dårskap och förmäthenhet att vilja med våra tankar klättra upp och i egentlig mening fatta Gud i hans majestät och vilja utfundera vad han är?”(Luther)

”Det är en förmäthenhet, som ligger vid gränsen till vansinne, när en människa, som inte ens vet, vad som är i hans gelike, i människan, (1 Kor.2:11), inbillar sig kunna veta, vad som är i den majestätiske Guden, som bor i ett ljus, dit ingen människa kan komma (1 Tim. 6:16, Joh. 1:18).” (Pieper, Kristen dogmatik).

Men Skriften säger:

Ingen har någonsin sett Gud. Den Enfödde, som själv är Gud, och är hos Fadern, har gjort honom känd. Joh. 1:18.

Här är källan till att komma Gud nära - Jesus Kristus.

Själva uttrycket, treenighet, finns inte i Guds ord, men själva saken finns där i såväl Gamla som Nya testamentet, och därför bekänner vi och fasthåller denna lära – att Fadern är Gud, Sonen är Gud och Anden är Gud, och att det likväl är

en Gud

I missionsbefallningen i Matt. 28 får apostlarna uppdraget att göra alla folk till lärjungar och döpa dem i den heliga Treenighetens namn – i Faderns och Sonens och den Helige Andes namn. Ordet ”namn” står här i grundtexten i ental. Det är tre personer i ett namn, Guds namn.

Första budet förbjuder oss att ha andra gudar, det finns bara en sann Gud, 2 Mos. 20:3.

Hör Israel! Herren, vår Gud, Herren är en, lyder Israels trosbekännelse i 5 Mos. 6:4.

Genom profeten Jesaja förkunnar Herren själv: *Jag är den förste och den siste, förutom mig finns ingen Gud.*

Budskapet är detsamma i Nya testamentet. Det finns bara en Gud, Rom. 3:30, 1 Tim. 1:17; 2:5, Gal. 3:20. *Vi vet att det inte finns någon avgud i världen och att det finns bara en Gud*, 1 Kor. 8:4.

Men lika klart som Skriften vittnar om en Gud, lika klart talar Skriften om

Gud Fadern, Gud Sonen och Gud den Helige Ande.

Gud Fadern möter vi överallt i Skriften och vi brukar inte möta gensägelser beträffande hans gudom. Men Gud Sonen förnekades inte bara av de flesta judar på Jesu tid utan hans gudom har tiderna igenom varit emotsagd och ifrågasatt – trots Bibelns klara vittnesbörd, där hans gudom är klart betygad i såväl Gamla som Nya testamentet.

Några exempel: I Matt. 22:41 ff. bevisar Jesus sin gudom genom citat från Psalt. 110. Och i Hebr.1 framställs Kristi gudom med hänvisning till sex ställen i Gamla testamentet. I Joh. 1 talas om Kristi människoblivande – Ordet blev kött – och här sägs uttryckligt att Ordet var Gud. Och i Kol. 2:9 sägs att i Kristus bor gudomens hela fullhet i kroppslig gestalt.

Anden är enligt NT81 ”en livskraft som först så småningom får personliga drag”. Sådana förnekelser förkastar vi såsom stridande emot Bibelns lära. I Bibeln möter vi Anden som en person. I konung Davids sista ord i 2 Sam. 23 säger David:

Herrens Ande har talat genom mig, hans ord är på min tunga. Israels Gud har talat, Israels klippa har sagt till mig...

I Jes. 63 bedrövas den Helige Ande över Israels ohörsamhet och i Hebr. 3:7 ff. varnar den Helige Ande för förhärdelsen. Efter apostlamötet i Jerusalem, Apg. 15, sände man brev till församlingarna med anvisningar i frågor som bekymrade de kristna. I brevet står det bl.a.:

Den Helige Ande och vi har beslutat...

I berättelsen om Ananias och Safira i Apg. 5 talas om hur de ljög för den Helige Ande och här sägs uttryckligt att de därmed har ljugit för Gud.

Så är det en Gud, och samtidigt är Fadern Gud, Sonen Gud och

Upplösa lagen ville också fariséerna göra. De gjorde detta genom att tona ned Guds fordran. Jesus visar på detta genom att säga ”*Ni har hört vad som är sagt ...*” Till lagens fordran hade man alltid en anpassning så att det blev mer rimligt. Skulle man älska sin nästa så kunde man med lika rätt säga att man skulle hata sin ovän. Men Jesus visar att Guds bud går så långt att det kräver av oss inte bara lagens yttre ordalydelse utan också allt vad lagen med sitt ord innebär. ”*Om någon slår dig på den högra kinden så räck också den andra åt honom... Om någon tvingar dig att gå med en mil så gå två mil med honom. Ge åt den som ber dig och vänd dig inte bort från den som vill låna av dig.*” (Matt 5:39, 41, 42). Lagen kräver inte bara att vi inte ska göra äktenskapsbrott utan lika väl att vi inte ska begå det i tanken. ”*Om er rättfärdighet inte övergår de skriftlärdes och fariséernas ska ni inte komma in i himmelriket.*” (Matt 5:20). Så lyder den evige Gudens fordran. Hans lag avslöjar och träffar oss från huvudet ned till foten och tränger in i den innersta av hjärtats gömslen. Det gör den därför att lagen visar oss på ondskan i oss. ”*Var och en som vredgas på sin broder, han är hemfallen åt domstolens dom*” säger Jesus. (Matt 5:22). Lagen dömer alltså inte bara ut de uppenbara gärningarna och det som vi med vett och vilja gjort mot Guds ord och bud. Den dömer ut det onda hjärtat, den avslöjar obarmhärtigt den ogudaktighet som ryms där längst inne och som göms undan andra människors insyn, men som vi håller kärast. Dit in når Guds avslöjande ord. ”*Vad som går ut ifrån munnen, det kommer från hjärtat och det är detta som orenar människan. Ty från hjärtat kommer onda tankar, mord, hor, otukt, tjuveri, falskt vittnesbörd och hädelse. Det är detta som orenar människan.*” (Matt 15:18-20).

Det är denna dom som Guds ord uttalar och som människan vill fly undan. Flyr hon undan den söker den ändå upp henne, om inte förr så till sist. Men träffar Ordet dig i dag, och ger dig ett styng i ditt hjärta, över dina ord, din levnad, dina tankar och begär, då är det viktigt att du lyssnar till den andra delen i denna predikan.

Kristus kom för att fullborda Guds lag och bli allas frälsare

När nu Jesus framställer lagen i all sin stränghet och därtill säger ”*Var fullkomliga som er himmelske Fader är fullkomlig*” så visar han för oss inte bara vad Gud kräver av oss, utan vad den himmels-

Fullbordat

Predikan av Gunnar Edwardsson

Jesus sade: Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att fullborda. Matt 5: 17

Orden om att upplösa eller fullborda ur evangeliet i dag ska vi ta som utgångspunkt för vår predikan över en viktig del av Bergspredikan. Det är ju så med detta stycke i evangelierna att det ofta tolkats som själva grunden i Jesu budskap och att allt annat i hans liv och gärning står tillbaka för vad han säger i Bergspredikan. Men då har man inte förstått huvudorden i denna Jesu predikan och det är just dem jag började med: ”Jag har inte kommit för att upphäva lagen eller profeterna... utan för att fullborda.”

Världen och människan vill upplösa Guds lag

Just Guds ord är den svåra nageln i ögat, det som människan helst vill bli fri ifrån, så att hon kan leva efter egen vilja och egen lag. Det är just det vi ser i vår samtid och i den världen i vilken vi lever. Man vill söka sig fram på egen hand, pröva allt, finna sin egen lag. Det är så människor lever i dag. Guds lag och Guds ord uppfattas som hopplöst förlegat och som ingen människa kan leva efter. Moraliskt är allt tillåtet bara det inte skadar någon annan, säger man. Men att det skadar den egna inre människan, det känner man inte till och vill inte erkänna. Så har Guds lag upplösts i intet. Och människan tror sig få sin stora lycka i livet genom att upplösa Guds lag.

Men detta är inte bara tendensen och inriktningen i vårt samhälle. Vi känner det själva i vårt inre, i den gamla människan, den som inte vill vara Guds lag underdånig. Frihet från Guds ord, Guds lag och fordran. Visst känner vi också i vårt inre att det ligger snubblande nära att vi också frigör oss från Guds lag, att det kan kännas som en frihet. Men Gud har inte skapat oss att vara avbilder av oss själva, formade efter egna lagar, utan han har skapat oss till Guds avbild formade efter hans ord och lag.

Anden Gud.

I såväl Gamla som Nya testamentet möter vi också Treenigheten, de tre personerna i gudomen tillsammans i olika sammanhang.

I själva skapelsen finns de tre gudomspersonerna med. Här nämns Gud och Guds Ande och i ordet ”begynnelsen” eller Förstlingen finns Kristus innesluten:

Ty i honom skapades allt i himlen och på jorden... Kol. 1:16.

När människan skapas talar Herren i plural och säger: *Låt oss göra människor till vår avbild...* 1 Mos. 1:26. Och i berättelsen om Babels torn återkommer samma ”låt oss”.

I den aronitiska välsignelsen i 4 Mos. 6:24 finns en tydlig tredelning: Fadern välsignar och bevarar; Sonen kommer med nåden; Anden ger hjärtat frid.

När Abraham får besök av Herren vid Mamres terebintlund, är det i form av tre män Herren uppenbarar sig, och i berättelsen tilltalas och omnämnes de tre ibland i ental, ibland i flertal.

De heliga seraferna som Jesaja såg vid uppenbarelsen i templet (Jes. 6), ropade till varandra ett trefalt *Helig, helig, helig*. Och i Jes. 61: 1-2 är det Kristus som talar (jfr. Luk. 4: 18 ff). Här nämns också såväl Herren Gud som Herrens Ande.

I Nya testamentet nämns treenigheten förutom i missionsbefallningen (Matt. 28) i t.ex. apostlahälsningen:

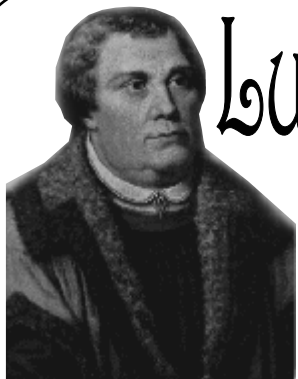
Vår Herres Jesu Kristi nåd, Guds kärlek och den helige Andes gemenskap vare med er alla. 2 Kor. 13:13.

I 1 Petr. 1:2 läser vi:

Ni är av Gud, Fadern, förutbestämda till att helgas genom Anden, så att ni lyder och blir bestänkta med Jesu Kristi blod.

Därför att Skriften har denna lära om Treenigheten bekänner och fasthåller vi med de lutherska fäderna och för vår salighets skull denna lära, och fördömer och förkastar allt och alla som förnekar och lär annorlunda!

Ingemar Andersson

Luther har ordet

Nåd vare med er och frid
från Gud vår Fader och
från Herren Jesus Kristus.

Gal 1:3

När Paulus säger att Kristus har blivit en förbannelse för oss, att Kristus, som av ingen synd visste, har Gud gjort till synd för oss, på det vi skall vara Guds rättfärdighet genom honom, så tänk därför inte som de blinda sofisterna att detta är ett ringaktande tal om Kristus, utan lär i stället just av sådant tal att känna vår käre himmelske Faders hjärtelag, som icke har skonat sin ende Son, utan utgivit honom för oss alla i den smädefulla döden på korset. Betänk dessutom vilken utsäglig kärlek vår käre överstepräst Kristus bevisat oss, då han villigt och gärna burit en sådan smälek och ångest, endast av det skälet att han ville hjälpa oss. Honom vare lov och ära och pris i evighet!

Om alla världens synder ligger på den enda människan Jesus Kristus, såsom den Helige Ande genom profeten Jesaja vittnar att de gör, så ligger de ju inte på världen. Ligger de däremot inte på honom, så måste de ofelbart forfarande ligga på världen. Och vidare: om Kristus själv har tagit på sig skulden för alla synder, som vi begått, så är vi ju befriade, förklarade fria och lösta från alla våra synder, inte genom oss själva, inte på grund av vår förtjänst eller våra gärningar, utan genom honom. Men om han å andra sidan är oskyldig och inte bär våra synder, så måste vi bära

dem själva, dö och för evigt förgås under dem såsom under en tung och odräglig börda.

Alltså blir i Kristus hela världens synd övervunnen, dödad, alldeles begravd och övertäckt, medan rättfärdigheten, vilken såsom en hjältinna har segrat, förblir härskande i evighet.

Så är nu döden genom Kristus övervunnen och borttagen ur hela världen, så att han efter Kristi seger inte är något annat än en målad död. Döden har mist sin udd och kan därför inte mer skada dem som tror på Kristus. Kristus har blivit en död för döden.

Döden är uppslukad och seger vunnen. Du död, var är din seger? Du död, var är din udd? Dödens udd är synden, och syndens makt kommer av lagen. Men Gud vare tack, som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus. 1 Kor 15:54-57.

När du med rätta ögon betraktar Kristus, ser du att synden, döden, Guds vrede, helvetet, djävulen och all olycka genom honom är övervunna. Såvida Kristus härskar i hjärtat, finns där ingen synd, död eller förbannelse mer. Men där han inte blir erkänd, där består de. Därför måste alla de som inte tror vara utan denna nåd.

Eftersom Kristus till sin egen person var utan all synd och fullkomligt rättfärdig och helig, hade han alltså varken kunnat bli en förbannelse eller kunnat dö, om han inte självmant tagit på sig våra synder. Men när han frivilligt och utan tvång gjorde det, måste han också bära Guds straff och vrede, icke för sin egen skull, för han var rättfärdig och oövervinnelig och kunde därför inte bli brottslig, utan för vår skull och i vårt ställe.

Martinus Luther